

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement-מימרא ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
(במדבר ל"ו) וכל בת יורשת נחלה ממשות בני ישראל - היאך בת יורשת שני משות? אלא זו שאביה משבט אחד ואמה משבט אחר, ומתו וירשתן.	דתנו רבנן:											◇	קיא.
ואין לי אלא בת, בן מנין?									^				קיא.
אמרת קל וחומר: ומה בת שהורע כחה בנכסי האב - יפה כחה בנכסי האם, בן שיפה כחו בנכסי האב - אינו דין שיפה כחו בנכסי האם ומקום שבאת: מה להלן בן קודם לבת, אף כאן בן קודם לבת.												◇	קיא.
אחד הבן ואחד הבת שוין בנכסי האם.	ר' יוסי בר' יהודה ור"א בר' יוסי אמרו משום רבי זכריה בן הקצב:											◇	קיא.
מאי טעמא?									^				קיא.
דיו לבא מן הדין להיות כנדון.												◇	קיא.
ותנא קמא לא דריש דיו? והא דיו דאורייתא הוא										;		◇	קיא.
מדין קל וחומר כיצד? (במדבר י"ב) ויאמר ה' אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים, קל וחומר לשכינה ארבעה עשר, אלא דיו לבא מן הדין להיות כנדון	דתניא:									;			קיא.
בעלמא דריש דיו, ושאיני הכא, דאמר קרא: ממשות, מקיש משה האם למשה האב, מה משה האב - בן קודם לבת, אף משה האם - בן קודם לבת.												◇	קיא.
רב ניתאי סבר למעבד עובדא כר' זכריה בן הקצב	[רב ניתאי]											○	קיא.
כמאן? כזכריה, אפס זכריה.	אמר ליה שמואל:											■	קיא.
רבי טבלא עבד עובדא כרבי זכריה בן הקצב	[רבי טבלא]											○	קיא.
מאי האי?	א"ל רב נחמן:											;	קיא.
הלכה כרבי זכריה בן הקצב.	א"ל [רבי טבלא], דאמר רב חנינא בר שלמיא משמיה דרב:											!	קיא.
זיל אהדר בך, ואי לא - מפיקנא לך רב חנינא בר שלמיא מאוניך.	אמר ליה: [רב נחמן]											○	קיא.
רב הונא בר חייא סבר למעבד עובדא כרבי זכריה בן הקצב	[רב הונא בר חייא]											○	קיא.
מאי האי?	אמר ליה רב נחמן:											;	קיא.
הלכה כר' זכריה בן הקצב.	אמר ליה [רב הונא בר חייא], דאמר רב הונא אמר רב:											!	קיא.
אשלה ליה	אמר ליה: [רב נחמן]											○	קיא.
איכסיף.	[רב הונא בר חייא]											○	קיא.
השתא כי נה נפשיה דרב הונא, איתריסת לקבלי.	אמר ליה: [רב נחמן]											○	קיא.
ואיהו כמאן סברה?												^	קיא.
אין הלכה כר' זכריה בן הקצב.	כי הא דרב ושמואל דאמרי תרוייהו:											!	קיא.
מיסתמיך ואזיל רבי ינאי אכתפא דרבי שמלאי שמעיה, ואתי ר' יהודה נשיאה לאפייהו.												○	קיא.
בר אינש דאתא לקיבלנא, הוא יאי וגולתיה יאי.	א"ל: [רבי שמלאי]											○	קיא.
כי מטא לגביה גששה												○	קיא.
דין שיעוריה כשק.	אמר ליה: [רבי ינאי]											○	קיא.
מנין לבן שקודם לבת בנכסי האם?	בעא מיניה: [ר' יהודה נשיאה]											^	קיא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דכתיב: מטות, מקיש מטה האם למטה האב, מה מטה האב - בן קודם לבת, אף מטה האם - בן קודם לבת.	אמר ליה: [רבי ינאי]	!										◇	קיא.
אי מה מטה האב - בכור נוטל פי שנים, אף מטה האם - בכור נוטל פי שנים	א"ל: [ר' יהודה נשיאה]	ג										◇	קיא.
אמר ליה לשמעיה: גוד, לית דין צבי למילף.	[רבי ינאי]	O										◇	קיא:
וטעמא מאי?		^											קיא:
אמר קרא: (דברים כ"א) בכל אשר ימצא לו, ולא לה.	אביי:	!										◇	קיא:
ואימא: הני מילי בחור שנשא אלמנה, אבל בחור שנשא בתולה ה"נ דשקיל		ג										◇	קיא:
אמר קרא: (דברים כ"א) ראשית אונו, אונו - ולא אונה.	רב נחמן בר יצחק:	!										◇	קיא:
ההוא מבעיא ליה: לבא אחר נפלים דלהוי בכור לנחלה, מי שלבו דווה עליו, יצא זה שאין לבו דווה עליו		ג										◇	קיא:
אם כן, לימא קרא כי הוא ראשית און, מאי אונו? שמע מינה תרתי.		!										◇	קיא:
ואכתי אימא: הני מילי אלמון שנשא בתולה, אבל בחור שנשא בתולה הכי נמי דשקיל		ג											קיא:
אמר קרא: (דברים כ"א) לו משפט הבכורה, משפט הבכורה לאיש, ולא משפט הבכורה לאשה.	אלא אמר רבא:	!										◇	קיא:
והאיש את אשתו וכו'.												■	קיא:
מנהני מילי?												^	קיא:
(במדבר כ"ז) שארו - זו אשתו, מלמד שהבעל יורש את אשתו. יכול אף היא תירשנו? תלמוד לומר: (במדבר כ"ז) וירש אותה, הוא יורש אותה, ואין היא יורשת אותו.	דתנו רבנן:											■	קיא:
והא קראי לאו הכי כתיב:												ג	קיא:
תריץ הכי: ונתתם את נחלתו לקרוב אליו, שארו יורש אותה.	אביי:											!	קיא:
סכינא חריפא מפסקא קרא?	רבא:											ג	קיא:
הכי קאמר: ונתתם את נחלת שארו לו.	אלא אמר רבא:											!	קיא:
גורעין ומוסיפין ודורשין.	קא סבר: [רבא]											■	קיא:
והאי תנא מייתי לה מהכא, דתניא: וירש אותה - מלמד שהבעל יורש את אשתו, דברי ר"ע	[דתניא: רבי עקיבא]											■	קיא:
אינו צריך, הרי הוא אומר: (במדבר לו) וכל בת יורשת נחלה ממתות בני ישראל לאחד ממשפחת וגו', בהסבת הבעל הכתוב מדבר ואומר: (במדבר לו) ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממה אל מטה ואומר: (במדבר לו) ולא תסוב נחלה ממה למטה אחר ואומר: (יהושע כ"ד) ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אותו בגבעת פנחס בנו, וכי מנין לפנחס שלא היה לו לאלעזר? אלא, מלמד שנשא פנחס אשה ומתה וירשה ואומר: (דברי הימים א' ב') ושגוב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד, וכי מנין ליאיר שלא היה לו לשגוב? מלמד שנשא יאיר אשה ומתה וירשה	רבי ישמעאל:											■	קיא: